

Ch ị ng 10

Cái C C a ị Ng ị R t Dài

V sau, khi A Thác ị n t n Gambia ị châu Phi xa xôi, th nh tho ng tôi v n nh ị n v ị c kinh h n b t v ị a t ị h ị m ó.

C nh t ị ng ki m b t cung gi ị ng, h m h ị d a d m lúc y, tôi ị ã không còn nh ị n a.

Th nh ng, ánh m t tôi, t ó ị n gi , v n không th r ị kh ị kho nh kh c bàn tay A Thác run run.

1

“D y ị! D y ị! Nhanh nhanh nhanh... ngày ị u tiên c a n m m ị sao có th n m ng n ị ng nh v y ị c ch ị!”

Gi ị ng nói l nh lót c a Bách Giai vang vang trong phòng ký túc, p p vào áy gi ị ng t ị ng tôi ị ng n m.

Tôi thò ị u xu ị ng nhìn, d ị d ị c p m t nh p nh ị m.

“T Hu nh, hai ng ị c ị còn l ị ị ị âu m t r ị? M ị sáng s m thì có ch nào mà ị ch ?” Bách Giai th mình xu ị ng gh c a tôi, c ị khúc kha khúc khích.

“T ị qua c hai ị u không v mà, Ni m Thành tám chín ph n say g c T Bar r ị, T ị ình thì t không bi t?” Tôi ngáp m t cái, nhìn ị ng h , gi m ị c ó tám gi r ị sáng.

“Th còn c u? T ị qua có may m n ị c viên kim c ị ng b o b ị kia không?” Bách Giai c ị h ị h ị.

Tôi ch c ị không nói, coi nh ị ã th a nh n.

“Ch c, ị úng là ị m t t trong n m m ị ó nha.” Bách Giai v tay, c ị nói: “ ị em qua t c ị ng r t may m n, óán xem t ị sao ị n t n sáng t m ị v .”

“Còn ph ị óán n a à? T t nhiên là cùng v ị A Thác ghép tranh ị n lúc tr ị sáng, sau ó n xong b a sáng m ị v r ị.” Tôi l ị ngáp thêm cái n a.

“C u, sao c u bi t b n t ghép tranh ị n lúc tr ị sáng. A Thác v a gi ị n cho c u à?” Bách Giai kinh ng c ị n n ị không kh ị c m ị ng.

“Manh m i s m t, i m nhân tr i sinh l ch t nh c u làm sao l i có qu ng thâm quanh m t c? t ph i có nguyên nhân. Manh m i s hai, c c á A Thác kia làm sao có th c u ng l i phòng anh ta, k c c u mu n anh ta c ng không làm n i, tránh khó x , anh ta t t nhiên ph i c th c mà ch i ghép hình n sáng r i.” Tôi v v m t, ngh ng i xem có nên ng ti p n tr a không.

“V n là c u hi u A Thác.” Bách Giai r u r u nói, b t máy tính c a tôi lên: “C u nên thêm cho A Thác m t ít tình ti t trong câu chuy n c a c u, t có th theo k p s hi u bi t c a c u v A Thác.”

“Ng i, c u c n m t gi c ng làm p m t tr m phút y”. Tôi c i c i, ngã v t ra gi ng.

êm qua tôi v n phòng câu l c b n b n gi h n m i v , suýt chút n a ã cùng Tr ch Vu qua êm ó.

D u sao c ng ch có m t cái túi ng , ch ng l l i ôm nhau chui vào. Có l , tôi nên mua m t cái túi ng r i.

“C u bi t không Bách Giai n m trên gi ng, chân chúng tôi ng vào nhau.”

“Bi t cái gì c ?” Tôi b t c i khi khi: “H i h n vì không mua tranh ghép n m nghìn mi ng h ? Ch c không n n i hai ng i ã gi i quy t xong b ghép hình ba nghìn mi ng ó r i y ch ”.

“Còn khuya y.” Bách Giai tr mình.

“Thì nói i, không là t ng ây.” Tôi nói, ôm g i n m bò ra.

“C bu i t i A Thác toàn nh c n c u.” Bách Giai th dài. L ng ng c tôi khe kh ch n ng.

“Vì t là ân nhân kiêm b n t t nh t c a anh y mà, ng ngh ng i nhi u quá!” Tôi an i Bách Giai.

N u i l i là tôi, trong lòng c ng ch ng d ch u gì.

“ ây chính là i u t ng ng m .” Bách Giai ung a chân.

“H ?” Tôi không hi u.

“T n m l p Sáu ã có r t nhi u ng i theo u i t , b n con trai trong l p a nào c ng nói t nh nàng công chúa nh , có anh h c l p Chính th m chí còn nh v ng i khác chuy n n m y b c th tình, kín áo m t chút thì nói là mu n làm quen v i t , rõ ràng h n thì b o mu n qua l i v i t .” Bách Giai nói.

“T thì l i ng ng m i u này.” Tôi th dài.

“Sau y lên c p ba h c tr ng n , trung h c n ài B c s l, v n t ng r ng tình tr ng này h n s ch m d t, nh ng nh ng lúc t lên xe buýt, l i có h c sinh c p ba tr ng khác v i sinh viên i h c ng i ng sau a s i n tho i, ho c len lén nhét th vào c p sách, có ng i th m chí còn không bi t h i âu c s i n tho i đi ng c a t g i tin nh n nói mu n tìm hi u thêm v t , th t ch ng hi u n i ám con trai y r t cu c ang ngh cái gì n a, trông t có v thi u th n b n bè l m sao mà c n b n h ph i giúp? L i càng không c n nh c n nh ng chuy n x y ra sau khi vào i h c, c u trông th y c r i y.” Gi ng i u Bách Giai ch ng vui v gì, hoàn toàn không có chút ý v khoe khoang nào.

Tôi không ti p l i.

Vì tôi là ng i r t gi i nghe k chuy n.

Bách Giai nói, nh ng ng i con trai ti p c n c u y, ho c ít ho c nhi u u có chút m n m , tuy r ng ây không ph i i u x u xa gì, nh ng u không ph i là tình b n n thu n, càng kh i ph i nói n nh ng anh chàng ch ng a th tình hay m i m c h n hò kia.

Ngày tháng trôi i, b n bè thân thi t bên Bách Giai toàn là con gái, nh ng lúc i chung v i con trai u ch là nh ng bu i h n hò, h n hò r i l i h n hò không d t.

Tôi nói, nh v y c ng âu có gì không t t, Bách Giai ng ý, nh ng t sau khi c m i th v A Thác trong ti u thuy t c a tôi, c u y b t u ng ng m nh ng c p nam n có th c nh nhau nh nh ng ng i b n, n thu n và không có áp l c.

H n nhau i xem phim thì t c là i xem phim, không c n ng i ngừng ng ng ngh u ngh ng i quá nhi u.

Xem phim là b i vì phim hay, không c n ph i nói m t cách khiên c ng ch p vá r ng xem phim gì ch ng quan tr ng, quan tr ng là ng i bên c nh mình, và c m giác lúc ó; r i buông thêm m t ti ng th dài m p m khó hi u.

Lúc xem phim n chung m t h p b ng ngô, ch vì m t mình n không h t, không có ý gì khác.

Tình b n v n không có gì i h n, n u có c ng ch là ranh gi i do t mình v ch ra.

Qua m t tu n c nh nhau, ngo i tr xác nh c tình c m mình dành cho A Thác, Bách Giai còn xác nh c m t chuy n khác.

A Thác hoàn toàn không ị ng lòng vì Bách Giai xinh ẹp, anh y gi ị o b n bè, t n t y vì tình b ị ng h u, Bách Giai hoàn toàn không ph ị phi ị n lòng v ị nh ị ng cân nh c ki u nh ị ng ị này t t hay không, ị ng ị này thích h ị p hay không mà ch c n chuyên tâm cùng ị ng ị ó làm chuy n ị ng làm, t d nh ghép hình hay tán g u mà thôi.

“Tình yêu c phát tri n và th ị ng hoa t ị tình b n, m ị v ị ng ch c b n lâu nh t!”

Sau khi ị ra chú thích cho tình yêu c ị mình, Bách Giai li n ị ng thi p ị.

Còn tôi thì nghi n ị ị ng m l ị câu nói này.

2

Mt tháng sau ó là chu ị dài các k thi vào vi n nghiên c u, c ị ng g n n ki m tra cu ị k , r t nhi u ị ng ị và nhi u vi c u b t u tr nên b n r n.

Tr ch Vu hi m khi n quán cà phê, anh t p trung toàn b ị tình th n vào vi c quy t phân th ị ng b ị trong k thi vào vi n nghiên c u, n u không ô m quy n sách trong phòng c 24/24 t ị ng h m th v ị n, thì thâu ê m c ị giáo trình l p ph o trong v n phòng câu l c b , h u nh t ị nào tôi c ị ng ki m chút chuy n l n l quanh cái ó, ho c là cùng anh n t n khuya.

úng nh d ị ki n, th ị gian tôi và A Thác ị cùng nhau b c t gi m r t nhi u, nh ị ng nói cho cùng, ngoài d p giao th ị mang ý ị ng h ị riêng, tôi không th t b v ị s c h ị cùng A Thác tr ị qua nh ị ng s v ị c thú v c.

Ch nh t h ị ng tu n tôi v n h n A Thác n t ị m gi t là n b a t i v a r v a th nh so n, chém gió v ị Thi t u và m y khách n cùng; lúc nào h t h ị ng v ị t t ị u thuy t c ị ng v n g ị i n r A Thác n nhà anh B o xem phim, th m chí còn giúp hai ị ng ị A Thác Bách Giai ghép hình hai l n sau khi c s ị ng ý c ị a cô b n cùng phòng. M c dù lúc n nhà A Thác phát hi n ra Cà R t r t thân thi t v ị Bách Giai, trong lòng tôi c ị ng có ôi chút ị ng m ị ng m ghen t .

Kho ị ng th ị gian này còn m t khúc nh c m xen vào, chính là T ị nh có b n trai, ch ị ng nh ị ng th l ị còn là du h c sinh ị ng ị Indonesia n a, s khác bi t và hài hòa gi ị a v n hóa c ị a dân b n a ị ai Loan cùng phong t c t p quán Indonesia tr thành ch thú v mà ị m b n cùng phòng chúng tôi nghe hoài c ị ng không h t.

ị m giao th ị a T ị nh không v phòng ký túc, chính là vì ị m ị ng ị trong câu l c b leo núi c u y tham gia h ị ng chí phóng xe lên ị S n B ị ng m

om óm, tuy r ị ng không úng mùa thì con gì c ị ng ch ị ng ị ng m c, nh ị ng nghe nói T ị nh ã trông th y ma n áo tr ị n núi, coi nh không u ị ng chuy n ị y.

Còn Bách Giai thì l ị r ị vào v ị ng m c.

“T Hu nh, theo c u thì t ị sao A Thác không d n t n t ị m gi t là n c m, c ị ng không a t n nhà anh xã h ị en xem phim, c không a t ị xem anh chàng thi l ị kia bi u di n o thu t.” Bách Giai n quán cà phê, n m bò ra qu y bar.

“Có l không ph ị A Thác không d n c u ị, mà là ch a d n c u ị y thôi.” T ị a cho Bách Giai m t c c cà phê Ireland.

“Th bao gi thì anh y d n t ị? M c dù bên c nh anh y không h nhàm chán vô v, nh ị ng c u ị r ị mà t ch a ị, anh y th t là thiên v.” Bách Giai l u b u, b d ị ng áng yêu y làm Albus ch t mê ch t m t.

“Quá n a là vì b c hình ghép s ba nghìn m ị ng kia c a c u r ị, tr c khi ghép xong, anh y không dám h n c u ị làm vi c gì khác!” T ị c ị c ị, chuy n này c ị ng không ph ị không có kh n ị ng.

“C ị ng ph ị!” Bách Giai u ị ng m t ị ng m cà phê, nét m t l v tán th ị ng.

“Có c n t h ị h c u không? Hay là nh c nh anh y?” T ị h ị.

“Ch có làm v y.” Bách Giai l c u, c u y thích m ị chuy n t nhiên, ây m ị là ị u c u y v n luôn ch m ị ng.

ị ng kính c t c nh v l ị quán cà phê ị M t Ng ị.

Bách Giai n bánh quy, len l ị n ch vào chi c bàn tròn nh sau l ị ng c u y, dùng ánh m t h ị t ị th là th nào.

Bên bàn tròn nh, bà ch cùng ị ng ị àn ông trung niên chán ch ị ng ã nghi n ch u kh ch u s ang ng ị ra nhìn nhau, gi a hai ị ng ị m t qu d a r ị ng, bên trong qu d a d p d nh m t th th c u ị ng nghe nói c g ị là cà phê, c nh t ị ng k d vô cùng.

Ng ị àn ông trung niên y ã kiên c ị ng ị ng ị cái bàn nh kia c m t tháng, ngày ngày u n, ngày ngày u g ị cà phê Bà ch c ch, nh ị ng l ị ch ị ng h có ý m u n c a c m bà ch, vì ông ta t ị c ch nh t ị c vàng, hình nh ch n ch u kh v y.

“H n m t tháng r ị, ông này n u không ph ị v giác b t ị l ị t, thì ch c là nh tham gia trò t ị ng c ã b n thân trên ch ị ng tr ị nh TV champion, n

ây rèn luyện n l n cu i cùng, dù gì thì gì, tóm l i u b t bình th ị ng.” Tôi nói b ị ng gì ị ng ch c ch n m ị m ị i.

“C u c m th y ị ng ị àn ông m t m ị nhàu nh kia li u có ph ị chân m nh thiên t c a bà ch không?” Bách Giai chính là c gi trung thành c a tôi.

“Nghĩ t duyên.” Albus ị qua sau l ị ng tôi, l nh lòng buông l ị m t câu.

“Albus! Cho anh cà phê Ba món t ị xào nóng ị.” Vua g ị lung tung g ị m lên t ch ị ng ị.

“C ị ng là nghĩ t duyên.” Tôi c ị i nói.

3

Ch ị ng n m m ị r ị, tính ra, nh ị ng h ị c tôi tích l y c trong kho ị ng th ị gian này ã lên n h n chín m ị nghìn ch .

Nh ị ng r t t ị c, tình yêu c a tôi v n ch a b t u.

N u nói t t c h ị ng còn ị ng l ị ng ị ng, thì tôi ch có th ch ị, gi ị ng nh A Thác t ị ng nói v y.

Nh ị ng có m t s ị chuy n ch y còn nhanh h n, k ị qu c h n c trí t ị ng t ị ng c a tôi.

“ ị ng c!” Anh B o ôm ch b n gái bên c nh, m ị ng Tom Hanks ị ng ch y không ị ng ị ng ngh trên màn hình.

“Forrest Gump v n là ị ng c mà?” Tôi c n nh n ị p l ị. A Thác thì ã ị ng l n ra bên c nh r ị.

“Anh nói em là ị ng c y.” Anh B o tr ị ng m t lên nhìn tôi.

“Em?” Tôi tr ị ng m t l ị, l n l n h n m t n m ị ị, tôi ch ị ng còn non gan n a.

“A Thác khá l m, sao em không c p v ị nó? Hai ị a x ị ng ôi l m mà! anh giúp hai ị a ch trì công o!”

Anh B o nói, ch gái kia véo anh ta m t cái: “Vi c c a ị ng ị ta, anh qu n gì mà l m th ị !”

“Thì ó.” Tôi l c l c u, ị ng là có lý mà không nói cho rõ c.

“A Thác s p ị lính r ị h ? Sao không thi vào vi n nghiên c u nh ị ng ị ta. Bây gi ị sinh viên t t nghi p ị h c chen chúc ị y trên ph ị kia kìa!” Chú Kim ao xiên m t mi ng th t m ị cho vào ị a c a A Thác.

“Kh ị c n thi làm gì, ị lính cho s m r ị xu t ng ị ki m ti n h n ch ! Ki m ti n s m thì l y v s m mà!” V ị Thi t ị u c ng tán thành.

“A Thác không thi s quan d ị b , nói là mu n tham gia ngh a v ị ngo ị giao, sang các n ị c châu Phi làm ru ng, chú nói xem anh ị y có k ị qu c hay không ch !” Tôi xòe hai tay ra, t ị y ch ng bi t làm gì v ị A Thác.

“ ị àn ông con trai ra ngoài ng m th ị gi ị hay ch ! ị châu Phi làm ru ng c ng là s ị l ị ng m n c a ị àn ông mà.” Thi t ị u v v ị lên ị u mình, võ công Thi u Lâm t ị c ng là s ị l ị ng m n c a anh ta, anh ta chính là lo ị ng ị ng c ngh ch h ng hái kh ị luy n nghiêm túc d a theo th ị bí kíp võ công v v n ch ng ị ch ngoài ch .

“Có gì ị àu, ch ị là c m th y có th ị i n ị c ngoài s ng hai n m mi n phí, c h ị r t hi m có. V ị l ị còn là châu Phi n a.” A Thác bám ch t vào m t bàn, l ị g p thêm m t mi ng ị ù l n n a.

“ ị úng th , ị úng th , vé máy bay ị t l m mà.” Tôi th y r t t c c ị i.

“Có ị i u n u th ị thì chúng ta ph ị i lâu l m m ị g p l ị nhau y nh .” Nh t nh ph ị i làm m t b a chia tay th t hoành tráng m ị c!” Thím Kim ao châm l a vào m t món ị n, ánh sáng xanh li n b ng lên, qu ị không h ị là món ngon k d nh t c a bu ị t ị ngày hôm nay: R t ch ị ị ông Pha ki u H a Vân tà th n.

“Có ph ị i là không quay v n a ị àu! Nh ị ng mà chú thím không ị c chuy n nhà ị àu ị y, không cháu v l ị i không ki m ị c ch n, hì hì.” A Thác c ị i khì khì, ôi ị a không ng ng ngh ị giây phút nào.

“Ph ị r ị A Thác, sao ch ng bao gi ị m ị y g p cho T ị Hu nh mi ng th t nào th ? M ị y nom con bé g y nhóm th ị kia, không n nhi u lên, làm sao ị c m ị y nh ị ng hai n m? Mau mau dùng món L n Coca núi tuy t c a thím ị y mà h ị l ị cái mi ng ng ị ta ị kìa!” Thím Kim ao châm ch c.

“Hì hì, ng ị i mu n ị i A Thác có ph ị i cháu ị àu mà.”

Tôi ị ành ph ị i bán ị ng Bách Giai.

“Em yên tâm, n u A Thác dám b m c em, anh s ị dùng Thi t ị u công húc ch t c u ta!” Thi t ị u ngh a khí tràn tr ị nói.

Tôi suýt chút n a n c bàn tay lên cái ị u tr c c a anh ta.

“Anh v n luôn l y làm l , lâu nh v y r i, sao hai ng ị v n không n v i nhau nh ?” Ti u Tài tóm trong nách ra m t con chu t lang, t vào bàn tay tôi.

“Sao m i ng ị ai c ng nói v y th ?” Tôi vu t ve chu t lang, hoàn toàn không nhìn rõ Ti u Tài ang c i tr n trùng tr c làm sao bi n nó ra c. A Thác ang d i nhà ánh c t ng v i bác D ng.

“Vì v n d là th mà. Không tin h ? G y b a lên x ng s n anh mà xem?” Ti u Tài n ng c lên, b o tôi thò tay búng vào x ng s n g y nhóm c a anh ta.

Tôi búng b a m t cái, Ti u Tài ng m ch t mi ng, nh ng l i phát ra m t ti ng phím d ng c m l nh lốt.

“Phúc ng ⁽¹⁾? Anh t h c c phúc ng à?” Tôi v a kinh ng c v a m ng r , tuy r ng không hi u sao vì c tôi và A Thác có nên n v i nhau hay không l i có quan h v i vì c búng vào x ng s n c a Ti u Tài.

“ úng v y, sang n m anh s tham gia i h i bi u di n c a các quái nhân t ch c Los Angeles bên M , n u giành c gi i th ng l n, anh s tr thành ng ị quái d nh t th gi i ó.” Ti u Tài d ng d ng c ý nói.

4

Nh ng l i trên ây u ch ng tính là gì, b i vì b nh u là b n t t c a A Thác.

Nh ng ng ị cùng làm trong quán cà phê m i th c s khi n tôi kinh ng c.

“Em gái, c u A Thác kia th nào r i? G n ây hình nh th ng trông th y c u ta n quán v i b n cùng phòng c a em Bà ch thu n mi ng h i tôi tr c khi óng c a quán, ng th i giúp tôi gói bánh kem còn th a l i, ch bi t hôm nay tôi s v nhà, nên b o c m v cho ông b mãi mãi không bao gi gi m béo c a tôi n.

“Th nào là th nào? Ch ng l bà ch c ng mu n h i em sao không thành ôi v i A Thác.” Tôi c i kh , quen Tr ch Vu lâu r i nên c ng b nh h ng.

“Ch ch ngh r ng, m t n m r i tr c, em không ch c u m t con chó ch t ch , mà còn ti n tay b c c m t quân bài ngon ó.” Bà ch c i c i, d o g n ây ch b t u mê món m t ch c.

“ âu có ph c t p nh v y, em và A Thác ch thu n túy là b n bè t t thôi, ki u b n bè d y em ch i b n pháo th ng thiên b ng tay y.” Tôi xách túi lên, i ra phía c a v y v y tay.

“Ch mà tr h n m ị tu ị, m b o ch s tranh giành A Thác v ị cô y.” Bà ch v y vay tay, óng c a quán l ị.

So v ị nh ng k thi th liên ti p c a n m l p M ị hai, k thi cu ị h c k u tiên sau khi lên ị h c tuy r ng không khó kh n m y, nh ng v n có m t th áp l c khó t , tôi c ng n m tr ị c m giác b p bệnh khi l n u tiên trong ị n p báo cáo l y ị m.

B n ng ị trong phòng ký túc c a tôi, tr Ni m Thành lúc nào c ng thông th ung dung, còn âu u b n r n thi c và n p báo cáo, cùng ho t ng cu ị k câu l c b tr c T t, câu l c b leo núi c a T ình ph ị i B c Ph c m tr ị m t tu n, câu l c b hùng bi n c a tôi và câu l c b t duy bi n lu n c a ị h c Thanh Hoa k t h p t ch c t t p hu n mùa ông, Ni m Thành mu n cùng b n gái ị Hàn Qu c ngh ông, ti n làm thêm quán cà phê v a khéo n c kha khá chi phí du l ch.

Còn Bách Giai, thì ã n m c tay A Thác vào ngày cu ị cùng c a t thi h c k .

“Lúc cùng ị d o quanh h Thanh Th o, A Thác nói v ị t chuy n anh y s p ị lính, ngh n chuy n anh y ph ị i n c ngoài hai n m, t th ng c m không ki m ch c bèn n m tay anh y. Bàn tay anh y r t to, r t thô ráp, còn run lên vì c ng th ng n a.” Bách Giai ng n ng ị ra nhìn tay mình: “Ti c là b n t ch còn có n a n m bên nhau.”

Tôi nhìn c u y, s h t h ng nhi u h n là ni m vui c n m tay.

Ng ị con trai mà c u y khó kh n l m m ị th t lòng yêu m n, l i s p s a là xa c u y, cách nh ng m y ị d ng.

Tình yêu luôn y nh ng th thách, áng ti c, ị a s m i ng ị u thích m chìm trong bi n tình, th y u cho r ng th thách là th a thãi, và tàn nh n n a.

“Th t mong tr c khi A Thác lên ng, có th cho t m t l i h a h n. T s r t vui lòng ôm n ị cô n ị ch .” Bách Giai nhìn màn hình máy tính c a tôi, ang o n A Thác l n u tiên d n tôi ị xem Ti u Tài bi u đi n.

C u y ã c m y ch c l n mà v n không chán.

K thi cu ị k có áng ghét th nào ị ch ng n a, r ị c ng n ngày k t thúc.

Sau khi tham gia t hu n luy n ba ngày c a câu l c b hùng bi n, tôi t m th ị d n v nhà ngh ông, l ị ph ị chen chúc m t phòng v ị ông anh trai. Bách Giai c ng thu d n hành lý n gi n quay v thành ph ãi B c v ị nh p s ng

r n ràng, tr c lúc lên ng v n còn canh cánh không quên b tranh m i ghép c m t n a, cùng h i m bàn tay A Thác. T ình k t thúc t đã ngo i v i câu l c b li n vui v quay v thành ph Liên Hoa xa cách ã lâu, còn đ n theo c anh b n trai du h c sinh không ph i v Indonesia cùng h i h ng n T t, ch c h n s l i x y r a r t nhi u chuy n m i m .

Ni m Thành thì t m bi t công vi c quán cà phê, cùng b n gái bay sang Hàn Qu c ang có tuy t r i, tr c khi i còn vay tôi thêm m i nghìn ng phòng khi c n kíp.

Còn Tr ch Vu, anh ch c x p vào hàng đ b trên b ng danh sách c a i h c ài B c, nên ã khiêng m t thùng mì gói vào trong t v n phòng câu l c b .

Su t k ngh ông, h ng sáng n u không cùng A Thác, A Châu i b i s m h b i i h c Thanh Hoa, tôi l i đ n Cà R t ch y t p th đ c trên con ng vòng quanh i h c Giao Thông; bu i chi u n u bà ch không l i nhác óng c a, tôi s cùng Albus n quán làm vi c; mu n thêm chút n a thì n sâ v n ng c nh ch hoa xem A Thác và các thành viên trong câu l c b patin ch i khúc côn c u, ho c n v n phòng câu l c b c ti u thuy t, h c bài v i Tr ch Vu.

May là, kho ng th i gian này Tr ch Vu không r nh rang ki m b n gái m i, mà tôi c ng càng lúc càng quen chia n a bát mì v i anh.

Lúc nhà, phát hi n ra c c a mình a ph n u ký túc xá, trong phòng toàn c a ông anh, tôi ch t dâng lên m t c m giác k đ , nh th mình ch là khách qua ng ây. C ng vì l n u tiên đ n ra ngoài , th i gian cùng ng i nhà gi m i khá nhi u, m c nh n nh n gi a m i ng i b ng l i t ng lên áng k .

i u duy nh t khi n tôi khó ch u là, sau khi Ti u Thanh lên i h c r i đ n n cùng A Th n, th t n và i n tho i gi a chúng tôi càng lúc càng ít, k ngh ông này c u y c ng ch v i v i vàng vàng tr v n T t, m i mừng b n ã l i quay v i h c Thành Công tham gia c m tr i, tôi không quen v i s c l p c a c u y, c ngh r ng mình l ra nên c h ng m t s c quy n khác nhân danh tình b n, nh ng l i th y khó m l i.

Có l tình b n c ng c n th thách, ch có tình thân m i v ng vàng b n ch t.

5

“C on gái, sao lên i h c n a n m r i mà không có c u b n trai nào th ? Có ph i làm thêm b n quá không?” B su t ngày nh c nh tôi ki u y, m t ngày g p nhau bao nhiêu l n thì nh c nh b y nhiều l n.

“Chuyện này và chuyện kia chúng liên quan gì đến nhau chứ?” Tr m l n nh m t tôi u tr l i th .

“ ị h c Giao Thông nh ị u con trai l m c mà. Chúng l m ù h t r i. y b g ị i n cho hi u tr ị ng c a con.”

B b t ti vi lên, nhanh chóng chuyện sang kênh chính tr .

“Bây giờ không phải đang có một kết b n trên mạng hay sao? Con gái à, hay là lên mạng xem có thích ị a nào không?”

M v a n u c m v a nói l n, chúng bu n ị bà V ị ng s ng ị đi n c a s nhà b p là m t bà l m ị u, ngày mai không khéo l ị i buồn d a lê kh p xóm.

“B , m , ị ng ép con bé n a, nó c ng c g ng ị giao l u r i! Hôm y con v ị b n gái g p nó ị d o v ị con trai trên bãi cát K ị nh y, c ng l ị ng m n l m.” Anh tôi c ị ha h ị t i, c m m t mi ng bánh kem lên nu t ch ng.

Tôi tr ị ng m t nhìn ông anh mình, ch h n anh ta không b ị á ngay l p t c.

“Có c g ng là t t, có c g ng là t t r i, t p trung cho kinh t ⁽²⁾ là th c t y!” B b t u t p trung xem ti vi, tôi m ị có th thoát kh ị a ng c các câu h ị “T ị sao h c ị h c Giao Thông mà không có b n trai?”

A Thác ch a bao giờ nói v ị tôi anh có thích Bách Giai hay không, tôi c ng không h ị.

B ị vì tôi ch a bao giờ nghi ng s c h p d n c a Bách Giai.

Hu ng h , chỗ m ị vào tình yêu c a ng ị khác x a nay v n là hành vi ngu xu n nh t, b ị tình yêu ngay t u ị ã có áp án.

Nh ng A Thác rõ ràng b t u khó hi u khi th y tôi bình chân nh v ị ki u ó.

“Hôm ó Bách Giai ã n m tay anh.” A Thác n ị trên m t n c, A Châu ang bên c nh nín th qu t n c.

“Em bi t, c u y có k v ị em, còn h n ha h n h n a.”

Tôi c ị, d a vào thành b ng h l y h ị.

“Em nói xem, li u Bách Giai có thích anh không?” A Thác tóm l y c p chân m p ú c a A Châu, giúp c u y ch nh l i t th .

“Không ph i ch ? Anh th c s không bi t hay là ang gi ngâ y!” Tôi v m t cái lên u anh.

“T i hôm ó r t l nh, b n anh không eo g ng tay, bi t âu cô y nh t th i b l nh tay thì sao?” V m t A Thác r t nghiêm túc.

Ch ng trách Bách Giai nói tay A Thác ang run r y, thì ra không ph i là c ng th ng, mà t i tr i l nh.

“M t cô gái dù có l nh ch t c ng không tùy ti n a tay cho con trai n m âu, bi t ch a h ? ng c!” Tôi l i v lên u A Thác m t cái.

“Ch c!” A Thác gãi gãi u.

“Ch c!” Tôi nghiêng u.

“Th nên Bách Giai thích anh.” A Thác t ra r t nghiêm túc.

“C m giác gi ng nh rút th m trúng BMW ch a h ?” Tôi c i c i nói, v vai anh t ý chúc m ng.

“Rút trúng c ng vô d ng, anh có bi t lái xe âu, hôm sau nh anh B o d y anh m i c.” A Thác tr l i, h t s c nghiêm túc.

“Anh úng là ng c.” Tôi eo kính b i, l n xu ng n c.

Bu i t i cu i cùng c a k ngh ông, A Thác và tôi t l y chìa khóa m c a nhà anh B o, ch n phim B già xem.

“Hôm nay bà ch và ng i àn ông trung niên k qu c kia r t cu c ã b t u nói chuy n r i y.” Tôi nói, o n cho a phim vào u DVD.

“Th h ? Nói nh ng chuy n gì th ?” A Thác m h p lou mei v a mua ra.

“Chuy n gì c ng nói h t y, em v i Albus bên c nh rình nghe tr m, thì ra ng i àn ông ó là m t nh c s , v ch a c i c a ông ta b tai n n ô tô qua i khi n ông ta ch u cú s c n ng n , vì v y th ng hay th n h n ng ng n, làm chuy n gì c ng ch ng tâm, cu c s ng r i tung r i mù lên, ch ng khác nào m t cái xác bi t i, b d ng trông còn thê th m h n anh h i m i quen em g p tr m l n. Cho n m t hôm, ông ta vô tình b c vào quán b n em, l i vô tình u ng ph i món cà phê Bà ch c ch khó u ng mu n ch t, b y gi ông ta m i th c t nh.” Tôi nói, g p m t mi ng u ph Bách Di p a thích.

“ , v y là cho tinh th n t nh tảo l i, ng i àn ông ó ngày ngày u n quán b n em à?” A Thác b t c i thành ti ng.

“ úng th , ông ta nói m t ngày hai m i b n ti ng, ch có th i gian trong quán b n em là ông ta t nh táo thôi, vì v y m i th ng xuyên n, gió c ng n, m a c ng n, b t c chuy n gì c ng không c n c ông ta ng c ã cái l i c a mình.” Chúng tôi phá lên c i.

“Vui quá, không khéo ây úng là s tr i ã nh y, hai ng i m t i ng i yêu th ng nh t, nh h t c c này l i n c c khác nh ng món u ng kinh kh ng quen nhau yêu nhau, tên quán c a b n em không ch ng m t th i gian n a ph i i i thôi.” A Thác vui v nói.

“Hy v ng c nh th .” Tôi nói.

B phim B già này c g i là kinh i n, có l chính vì quá kinh i n nên không thích h p v i d ng nhân v t nh nh tôi, mi ng v n còn ng m u khô ch a n h t mà tôi ã mê man ng thi p i r i, n khi cái g i trên u gi t thót m t cách c ng nh c, tôi m i l m m m t ra.

Thì ra tôi ng g c trên b ng A Thác, còn anh thì v a h t xì h i m t cái.

“Xin l i?” Tôi c a qu y nh ng i lên.

“Không... không có gì, v a khéo anh b l nh b ng.” A Thác gãi gãi u.

Tôi g t u, ti p t c n m v t ra ó. Nh ng khi ã bi t mình n m trên b ng A Thác, tôi l i không sao ng c n a.

Không ng c, nh ng b ng A Thác v n r t d ch u, tôi mu n c g ng th ng ti p xem sao.

Còn A Thác thì t ng tôi v n ang ng , không dám nhúc nhích c a qu y gì, c th ra hít vào c ng h t s c dè d t, ti ng trên phim c ng ch nh xu ng r t nh . Tôi không kh i c m ng.

Bách Giai bên ng i t t nh A Thác, nh t nh s r t h nh phúc.

t nhiên, chuông i n tho i reo vang.

“Có ph i nghe h anh B o không?” Tôi h i, g i u trên b ng A Thác ngáp m t cái.

“Em ch a ng à?” A Thác gi t n y mình.

“Ng r i l i t nh, không ng c n a...” Tôi v n vai.

“Ch ng hi u có c n b t máy không, anh ch a bao gi nghe th y i n tho i reo ây c .” A Thác ng n ng .

“Bi t ầu là chuy n r t quan tr ị ng. ị ng nào thì nghe m t cú i n tho i anh B o c ng ch ng trách anh ầu.” Tôi nói, A Thác g t ầu khen ph i, c m ị ng nghe lên.

“A lô. ầu là nhà anh B o.” A Thác nói vào ị ng nghe.

“A Thác! Di ị ng c u t t máy là anh bi t c u ó mà! Mau té i, m nhà nó ch !” Anh B o g n nh g m lên, c t ị c ng nghe th y.

“Mau té i!” A Thác c m th y có gì ó không n.

“K thù không bi t tìm ầu ra c a ch nhà anh, c u mau té i.” Gi ị ng anh B o v a cu ng quýt v a gi n d .

“Không ph i ch .” Tôi gi t n y ng ị, ch y n c nh c a hé ra m t khe h .

M y g ầ hung d ị ang c m ị ng tuýp s t b c gi y báo và m ầ t u s i b c trong con ngõ.

G y s t c tình c vào vách t ị ng ch t h p, phát ra nh ị ng âm thanh kim lo i “ ị nh ị nh” r n c ng ị, nh th khúc d o u c a m t tr n b ầ l n.

“Không k p r i, A Thác, chúng ta mau gi ị i n báo c nh sát.” Tôi nói, o n khóa c hai cái khóa c a vào.

“Không ch y c r i, anh mau báo c nh sát h b n em, b n chúng ầ d ị nhà r i, T Hu nh c ng ầu.” A Thác toan d p máy, th n s c có v ho ng lo n.

“M nó ch , d ị xô pha nhà anh có m t thanh ao, c u xem làm th nào thì làm! ị y anh kéo ị sang.” Anh B o d p máy, cánh c a b thanh ao chém vào r m m t cái.

A Thác mò d ị g m xô pha ra m t thanh ao, c ng th ng b o t ị mau tr n vào g m gi ị ng phòng anh B o. Tôi nói mu n tr n thì cùng tr n, s n n i s p khóc n n i.

A Thác ch tr n m t lên nhìn t ị, g n gi ị ng b o t ị mau r i kh ị phòng khách. Tôi ch a bao gi th y anh hung h ng nh v y.

“ ch! Mau ra ầu cho b !”

“M nhà m ầ, c a khóa r i làm sao c. ch!” Cùng v i nh ng ti ng ch i b i, cánh c a l i b p m nh m y cái.

Khóa xích móc s p t n n i.

“Anh B o không có ây!” A Thác kêu toáng lên.

Tôi v i vàng lách vào phòng ng , tr n d i g m gi ị ng, th m th r ng sau này nh t nh không bao gi n ây n a.

“Nói n ng l m nh m, không có c ng chém ch t mày!”

M t gã kh u khí hung h ng, gi ị chân p tung c a ra.

Tôi n m r p d i g m gi ị ng run lên b n b t, nh l y i n tho i di ị ng báo c nh sát, nh ng l i phát hi n mình ã b quên ngoài phòng khách.

“Con bà nhà nó, có m i m t a? Th ng B o tr n âu r i!” M t gi ị ng nói thô l b t măn.

“C m ao nh làm gì h th ng nhãi! Phì!” Gi ị ng nói khác y v khinh mi t.

“Anh B o không có nhà, có gì l i l i nh n, tôi s nói v i anh y.” Gi ị ng A Thác r t bình t nh.

“ i tìm! L t tung ch này lên! Tìm trong t , d i g m gi ị ng! Không c b qua ch nào h t.” Có ti ng bàn b h t tung.

Còn c ti ng tim p khi toàn thân tôi run lên.

Nghe th y ba ch “d i g m gi ị ng” tôi g n nh không th th c, tay chân l nh bu t.

C a phòng ng b á b t ra, tôi th y hai ôi giày v i b n th u gi m qua gi m l i tr c m t mình, sau ó có ti ng t b m tung.

Tôi g n nh s p khóc n n i.

“T t c d ng tay l i cho tôi! ã b o v i các ng i là anh B o không ây mà!” A Thác t nhiên g m lên.

Sau y là m t lo t ti ng ánh p thành th ch.

“M ! G m gi ị ng có ng i!” M t tên tóc húi cua thò u xu ng phát hi n ra tôi, hai con m t h n l i ra nh m t cá vàng, thò tay vào nh kéo tôi ra.

“Không c d ng vào cô y! Cút! Cút ra ngoài!” A Thác xông vào phòng, không chút do d , á v ng tên tóc húi cua.

“Con bà nó! Nh t nh là b th ng B o r i!” Tên tóc húi cua g m lên, câ y g y p lên gi ị ng kêu “binh” m t ti ng, tôi b t tai ré lên.

“Ra ây! Ra ây cho b m ày!” Gã hung hãn c m u á m nh vào c a, tôi s n n i th m chí không khóc n i.

L nào, hôm nay mình ph i ch t ây.

“ ng ra!” A Thác hét l n, c m thanh ao c a anh B o chém b a m t ch p, ch n ng i tr c chỉ c gi ng.

B n gã vậy A Thác l i, nhìn anh ánh giá.

“Cô y là b n tôi, không liên quan gì n anh B o, c nh sát n ngay bây gi y, còn không i mau i!” Hai chân A Thác không h run r y chút nào, th t không hi u anh ang ngh cái gì.

Tr c m t không ph i là phim, c ng không ph i là truy n tranh hay ti u thuy t, s ch t ng i.

“M m ày, m t mình c m ao nh d a ai ch ! Ch c! nh d a ai h ?” Tên c m u p m nh m t cú vào chân gi ng, tôi kêu ré lên.

“Tôi nói tr c r i, n u các anh không tìm c ng i mà c m t m c mu n gây r i, dù b chém ch t tôi c ng s kéo anh xu ng cùng!” A Thác c ng quy t nói: “T t nh t là anh m t ao chém bay u tôi i, b ng không có tin tôi âm hai nhất lên ng i anh tr c không?”

B n phía t nhiên t nh l ng nh t , ch có ti ng súng máy lia quét trong phim t phòng khách v ng sang.

Vì c tôi c ng không nghe ra chút gì s hã i trong gi ng A Thác, anh h t s c nghiêm túc.

“Anh B o ang d n ng i n ây r i, mu n b i thì tôi chuy n l i thay anh, không thì anh chém ch t tôi ngay t i ây i.” A Thác nói, m ch máu c ng ph ng lên: “Có gi i thì i mà ch n ng anh B o lúc m t mình y, b ng không anh B o quay l i ây th y tôi b chém, v i tính cách c a anh y, các ng i ng mong c toàn thây.”

“M c xác nó nói cái m gì, ánh ch t m nó i!” Tên tóc húi cua b c lên m t b c.

“ úng, ánh ch t m nó i! Nó nói b a th b m ày còn lâu m i tin!” M t tên khác c ng xông lên.

A Thác không nói thêm gì n a, ch nghe th y ti ng th n ng n c a anh.

Qu tim tôi mu n ng ng p n n i.

“ Cho b ả mà y m t cánh tay làm k ị n i m, b ả mà y s ả tha cho l ị n này!” Tên c m u l ị nh l ị ng nói.

“ C, anh ngh ị k ị là c, anh B o s ị òi c v n l ị n l ị i ch ị m thêm m y cánh tay cho tôi, cu ị i cùng v n là tôi l ị h n.” A Thác không ng ị ch ị ng ch u l ị p v : “Tay trái hay tay ph ị i?”

“A Thác, ị ng! Tuy t ị i không c ị!” Tôi g m l ị n, t ị nhiên c m th y r t ph n n , ph n n ị n m c qu ị n c s .

V y là tôi bò ra kh ị g m gi ị ng, gi ị n d ị n n i u s p v tung.

“T ị i sao l u m a n h có th ị c h ị p ng ị i ta nh th ị ch ? Ch ị ng l ị làm l u m a n h là có th ị không còn t ị n h g ị hay sao? R ị ò r ị ng ị i ta không có quan h ị g ị, các ng ị c ng ị c h ị p c ị! Không nhìn ra chúng tôi ch ị m n ch xem phim th ị h ! ị ng m t t ị là b o ng ị i ta ch t tay ch t chân!” Tôi càng nói l ị i càng t c, th ị ch u ch ị m m y a o c ng không ch u A Thác t ị ch t tay mình xu ng.

B u không kh ị ô ng c l ị i nh th ị p, A Thác ị a tay n m ch t tay tôi, n ị l c dào d t c a anh l ị i nh d ị i n ị l p b i n p t i, cho tôi thêm d ị ng kh ị, khi n tôi qu ị n c s h ị i.

“Có kh ị ph ị ch, c h ị hai u c l m!” Tên c m u t ị nhiên phá l ị n c ị i: “Anh B o nói qu ị không sai.”

B ị n tay A Thác t ị nhiên l ị ng ra, tôi c ị ng ng n ng ị i.

Nguyên nh ị n tôi ng n ng ị i không ph ị i tên c m u t ị nhiên chuy n sang nói t ị ng ph ị thông, mà t ị i trong câu nói c a h n, th ị ng B o ị ã tr ị thành anh B o.

“Th t ng ị quá, t ị n h toán th ị i gian, anh B o s p n r i y.” Tên t ị c h ị i của c ị i h ị h ị, v h ung h ng d t n v a n ị y ị ã b i n i ị u m t.

“V a r i... v a r i... toàn là trò ị u a sao?” A Thác h t s c ng c nh ị n, nh ị ng tay v n c m ch c thanh a o m t cách c nh gi ị c và d ị d t.

“T t ị nhiên r ị i, toàn b ị u d ị n cho hai c ị u xem th ị i, anh B o nói c u là m t trang nam t , nh t ị nh s b o v b n g ị i, nh v y là ị i công cáo thành r ị i! Anh B o qu ị nhiên không nhìn l m ng ị i!” M t g ị khác có g ị ng m t hung t n c ị i l ị n h a h , n ị m a o v ị g y l ị n gi ị ng.

Nh ị n b n g ị ch ị ng khác nào hung th ị n ị c sát c ị i h ị n nh Ph t Di L c, tôi ị ã h ị u ra toàn b .

Thì ra anh B o ã s p x p v k ch l u manh báo thù này, chính là A Thác thì hi n khí phách àn ông, hòng khi n tôi c m nh n c s quan tâm h t m c A Thác dành cho mình, cùng v i quy t tâm cho dù ph i t ch t m t tay c ng b o v tôi. Sau ó, tôi s lao vào lòng A Thác, t ây hoàng t công chúa tay n m ch t tay vui v bên nhau.

Còn anh B o, s d mu n t mình v ch tr n v k ch này, c ng ch b i m t lý do u tr : Sau này anh ta còn mu n ti p t c g p hai b n tôi ây, không mu n chúng tôi s hã i mà không n n a.

Tôi nhìn b d ng ngây ng c c a A Thác, không c n ngh c ng bi t anh hoàn toàn không bi t tr c chuy n này.

Nh ng thanh ao trên tay anh v n không b xu ng, bàn tay si t ch t y c ng th ng.

Tôi bi t tâm tình A Thác lúc này v n còn d ng l i giai o n c ng th ng d th ng lúc này, ch a bình t nh l i c, vì tay tôi ang r t au, r t au, x ng c t sập b bóp nát n n i r i.

“Không sao r i, A Thác, không sao r i.” Tôi kéo kéo tay A Thác.

t nhiên tôi trong th y trong m t anh r m r m n c.

C u thang vang lên ti ng bình b ch, anh B o xu t hi n c a.

Trên g ng m t nghiêm ngh th ng ngày n m t n c i tinh quái hi m hoi, anh ta ch m ch m i t i, b n gã m i r i còn hung h ng gi x p thành hai hàng, c i toe toét, nghênh ón i ca c a b n h .

Bàn tay n m ch t c a A Thác t nhiên l ng ra. M t giây sau, tôi trông th y A Thác nh y x lên tr c, gi n m m m th ng vào m t anh B o.

“ i ca.” B n gã du côn óng k ch kinh hã i kêu lên, nh ng l i không dám nhúng tay.

Anh B o có c ng r n m y thì m t m nh s m sét n gi a tr i quang này c a A Thác c ng suýt chút n a khi n anh ta ngã nhào, m t tay k p th i ch ng vào t ng m i không xu ng.

Tôi lúng túng nhìn A Thác, nh ng c m xúc ph n n , s hã i, không tha th ... toàn b u vi t rõ trên g ng m t anh, và c trên cú m nh ã thú v a nã n a.

Anh B o ch y máu m i, ng th ng ng i d y. Anh ta chú ý n cánh tay ph i gân xanh n i vòng quanh, ang c m ch t thanh ao c a A Thác.

“Xin l i.” Anh B o l nh l ỳng n ị, a tay l ờn r ị cái m i suýt chút n a thì v o.

B n tên th h bi t i u l i th i x p hàng m t i ra kh i c n phòng ng n ngang c b á xu ng đ i nhà.

A Thác nhìn tôi, tôi xua tay b o không có gì, tôi bi t anh B o ch có ý t t, không sao, không sao c .

“Th c s là không sao ầu mà, l i còn vui n a y ch .” Tôi c i an i A Thác, b y gi ị anh m i th h t ra m th i dài.

Sau ó, chúng tôi ng i trên gh ị xô pha, anh B o và tôi ph i đ c h t s c l c, h n ch c phút sau m i tách c m y ngón tay A Thác, rút thanh ao ra. Có th th y, lúc x y ra s vi c, s b ịnh t nh c a A Thác và ph n ng c a c th anh hoàn toàn trái ng c, anh ã chu n b s n sàng gi t ng i.

Không hi u sao tôi l i có c m giác áy náy.

T i hôm ó A Thác và anh B o u không nói m t l i, khán gi ị quan tr ng nh t c a toàn b v k ch này, t c tôi, lúc thì b n r n l y á c c trong t l nh ra giúp anh B o ch m m i, lúc l i xoa bóp cho bàn tay ph i g n nh b chu t rút c a A Thác, r i còn ph i ph trách k m y câu chuy n c i trên m ng cho đ u b t b u không khí c ng th ng n a.

Khó kh n l m b phim B già n ng n dài th n th t trên màn hình m i ch m đ t, tôi cùng A Thác lái chi c SB c a tôi r i kh i nhà anh B o.

V sau, khi A Thác n t n Gambia châu Phi xa xôi, th nh tho ng tôi v n ngh n v vi c kinh h n b t v ịa t i hôm ó.

C nh t ng ki m b t cung gi ị ng, h m h ề đ a đ m lúc y, tôi ã không còn nh n a.

Th nh ng, ánh m t tôi, t b y n gi , v n không th r i kh i kho nh kh c bàn tay A Thác run run.

6

Xét cho cùng, A Thác và anh B o u không ph i ng ị h p h ị, m t tu n sau khi vào h c, A Thác nói anh B o m i mua m y a phim ca nh c n v a sôi ng v a bu n c i v y là chúng tôi l i xách m t túi ùi gà ghé n.

B phim r c r s c màu, khoa tr ng n m c khi n ng ị ta rùng mình, tr vi c trên m ị có dán thêm m t lá cao, anh B o không nói n ng gì nhi u, v n l nh lũng kín áo nh m ị khi, t a h ch a t ng x y ra chuy n gì.

Tôi còn vi t m t t m thi p an ị cái m ị c a anh ta, ti n th c m n ý t t. Tôi xin nh n t m lòng.

Sau khi vào h c, trong ti t tr ị l ra m ị s ph ị âm ch ị n y l c, thì chuy n nào chuy n n y u ị vào h ị k t m t cách l th ng.

Tr ch Vu thi xong k thi vào vi n nghiên c u Công ngh Thông tin c a b n tr ng Thanh Hoa, Giao Thông, Thành Công, Trung ng, b ng ch c tr nên tho ị mái, vì n u không thi vào nh ng tr ng trên, anh quy t nh s nghe theo ngh c a b mình, tr c tiên ị lính r ị sau ó r ị ài Loan h c th c s , ho c h c cho n ti n s r ị m ị tr v , c ng coi nh là Tái ông th t mã.

Nói tóm l ị, ị v ị anh, nh ng k thi a ng c ã k t thúc, ch còn ị k t qu th ng hay thua mà thôi.

Vì v y, anh l ị tái xu t quán cà phê, ti p t c h n ng m v ị tôi qua nh ng c c cà phê Kenya, và h t m nh gi y này n m nh gi y khác.

“C m n em ã câu l c b cùng anh ị u v ị k thi vào vi n nghiên c u c c k bu n chán, c m n em ã lo l ng anh s béo phì, không chùn b c tr c vi c ngh a, ã bao l n n giúp anh n a bát mì n li n.” Sau ó, anh v m t con búp bê c u n ng coi nh d u ch m câu.

M nh gi y này tr thành cái k p sách c a tôi, khi n tôi m ị ngày u c ị r c r h t nh con búp bê c u n ng trên ó v y.

ị u khi n tôi vui nh t, không gì h n vi c Tr ch Vu không có b n gái m ị.

Có l ch là ngh ng ị t m th ị sau k thi cu ị, ho c có l ã chán l y lòng ng ị khác, ho c gi ch là ch a ị c ng ị khi n anh ph ị d c h t v n l ị ng ra l n n a. Cho dù th nào, ây c ng là chuy n t t.

Bách Giai t ng nói, tình b n m ị là m nh t b n ch c nh t cho tình yêu, tuy r ng tôi v ị Tr ch Vu có th nói là v a g p ã yêu, t a nh m t gi c m ng, nh ng, n u Bách Giai nói úng, tôi c ng không ng ị gì b t u t vi c tr thành b n t t c a anh.

Gi ng nh ị a s nh ng sinh viên s p nh p ng c a tr ng ị h c Giao Thông, Tr ch Vu b t u ch y b trên con ng vòng quanh tr ng rên luy n th l c, có lúc vào sáng s m, có lúc t n m ị gi t ị m ị ch y. Th ng th ng, tôi c ng gi v v a khéo ch y b ngang qua, cùng anh ch y n lúc m ìa m hôi, sau ó cùng t ị quán bán n sáng c ng tr ng n u ng.

“N u v i n nghi ệ n c u nào anh c ng h t, anh s ch n v i n c a tr ị ng nào?” Tôi c n m t m i ng bánh rán. Bánh rán ch m t ị ng u là m t trong m i món n ngon nh t th gian.

“Làm gì có chuy n t t p th , sao có th v i n nào c ng h t c?” Tr ch Vu n bánh tr ị ng, c i c i.

“Th m i nói là “n u” mà.” Tôi ị ng nhiên mong anh s ti p t c h c i h c Giao Thông.

“ i h c Giao Thông sau ó là Thanh Hoa. Th y cô h u nh u quen bi t h t, tìm giáo s h ng đ n t ị ng i đ d ị ng, n u n tr ị ng khác mà ch n sai th y v i m c nghi ệ n c u, ch c s ph i s ng cu c i nghi ệ n c u sinh kh còn h n chó y.” Anh l c l c u. Bingo.

“ m, ch quen thu c đ u sao c ng thích h p h c hành h n, không c n ph i hao tâm làm quen v i nh ng th m i.” Tôi m m c i.

“M c dù nh v y c ng r t t t, có i u tr c nay anh ã Tân Trúc, gi c ng h c Tân Trúc luôn, li u có h i á ng ti c không? H i tr c i m thi t t nghi p c a anh có th h c i h c ài B c, nh ng vì nhà anh ngay c nh tr ị ng y, nên anh m i i n nguy n v ng vào ây.” Lúc n bánh tr ị ng, Tr ch Vu không thích ch m t ị ng, “Dù sao ch ng n a, gi ã không còn ti c nu i gì n a r i.” Tôi c i h i h i.

“H ?” Tr ch Vu t ò mò.

Tôi không nói gì, ch cúi u n cái bánh rán th m m n c t ị ng.

Có th cùng anh ch y b , cùng n sáng th này, Tân Trúc có gì mà ph i ti c nu i âu?

“ ị ng r i, trên m ng bao gi có k t qu th ?” Tôi h i.

“ i h c Thanh Hoa có k t qu s m nh t, chính là th B y tu n này. Sau ó là i h c Giao Thông, th Hai.” ôi a ang g p m i ng bánh tr ị ng c a Tr ch Vu run nh m t cái t ị ng tr ị ng.

“Em s ng i canh tr c máy tính, ra s c c u nguy n giúp ti n b i.” Tôi c i c i.

“N u c lên b ng vàng, nh t nh s m i em n c m. Nh t nh y.” Tr ch Vu c m a ch p tay vái vào không trung m t cái.

“Nh t nh ph i th r i, m i l n n sáng xong u th y anh ra c a hàng 7-Eleven mua n a tá n c tiên th o m t ong i cúng Th a, nh ng Th a có

h c v i anh ầu, em thì có, thì nên em mu n n m t b a th t th nh so n.” Tôi c ị gian x o.

Nh c n chuy n này, các chuy n gia chu n b thi vào vi n nghiên c u c a ị h c Giao Thông u bi t, mu n c danh b ng vàng tr ng này, c g ng h c t p ch x p th hai, nh ng mi u Th a ị di n c ng tr ng thì không th không ị cúng bái m t l n.

Th a c a tr ng này r t thích u ng n c tiên th o m t ong, l i còn ph i là lo i hi u Thái S n m i c, vì v y t u ng trong c a hàng 7-Eleven phía sau mi u lúc nào c ng chu n b m y l c tiên th o m t ong hi u Thái S n, cúng trên bàn th trong mi u c ng ch t lên nh qu núi nh .

Mà Tr ch Vu, ng ị thanh niên trí th c y trí n v ng th ng xem các t p chí qu n lý kinh t tài chính, bình lu n chính tr , vì mu n giành c th h ng u, không ch ngày ngày tr c k thi n cúng bái, mà thi xong r i c ng ngày ngày hi u kính, khi n cho công ty th c ph m Thái S n và Th a công công u ki m c m t kho n b m.

“Không ng l i còn ghen t v i c Th a, v này thì không ph i n m t b a th nh so n là có th gi ị quy t c r i.” Tr ch Vu m m c ị.

“Tóm l i, hy v ng Th a công công th c s b anh mua chu c thành công tr c ã!” Tôi c ị lên khanh khách.

Sáng s m ngày th B y, tôi t m r a s ch s , ni m m i l n Tâm kinh⁽³⁾ r i b t máy tính lên vào trang m ng c a t giáo v nghiên c u sinh tr ng Thanh Hoa, tìm ki m ba ch D ng Tr ch Vu trong danh sách c a vi n nghiên c u Công ngh Thông tin, áng ti c v n ch là d b .

“D b s hai m i m t, h n là v n còn nhi u hy v ng?”

Tôi th m c l ng, l i m thêm m t c a s m i, vào trang web c a tr ng ị h c ài B c. Tôi l y danh sách c a ị h c Thanh Hoa ị chi u v i danh sách thi bên vi n nghiên c u Công ngh Thông tin tr ng ài B c, phát hi n có m i l m cái tên trùng l p.

“N u b n h u không gi trò, ngoan ngoãn h c tr ng ài B c, v y thì Tr ch Vu coi nh là d b s sáu r i.” Tôi l m b m t nói m t mình: “L i n u nh có b y ng ị khác s thi vào ị h c Giao Thông, c ng h c luôn tr ng Giao Thông, v y thì Tr ch Vu c nh n r i.

Tuy r ng tôi c ch p ngh nh v y, nh ng có th t ng t ng ra tâm tr ng th p th m không yên c a anh, vì t i hôm th Sáu tôi không g p c c cà phê Kenya cô c trong quán.

Vì vậy, khi không phải thi vào vị trí nghiên cứu là A Thác tìm tôi lúc sắp hết giờ làm, tôi còn mệt mỏi vì công việc cà phê Kenya.

“ Đây chính là loại cà phê mà Trách Vu thích uống nhất à? Mmm, ngon vậy.” A Thác phụng phịu hỏi tôi. Tôi gật đầu, giơ ngón tay cái.

“Hy vọng thế Hai thì lịch Giao Thông thông báo kết quả có thể trông thấy tên anh vậy.” Tôi cười nhún vai, nhìn sang phía cái bàn tròn nhỏ, ngồi ở bên ông trung niên tóc bạc và bà chủ quán nói nói cười cười.

“Còn lịch lịch Thành Công và lịch Trung tâm nữa mà.” A Thác vỗ vai tôi, cười nhún vai.

“Nhưng chuyện xa em quá.” Tôi lắc đầu, Albus đi qua trước mặt tôi đi theo.

“Cảm ơn vậy.” A Thác gật đầu.

Sau đó là một phút im lặng, tôi rửa chén Siphon, còn A Thác thì ngồi ngẫm nghĩ.

“Anh hình như là người, thực ra là hai mặt của cùng một đồng xu Thanh Hoa là một đồng xu vậy.” A Thác tự nhiên nói.

“Cảm ơn!” Tôi gật đầu, tôi cười lên mừng vì thấy các nghiên cứu sinh.

“Thật nên cẩn thận nhé đừng để bị lừa.” A Thác cười, vẻn vẹn là một logic quái đản không ai không hiểu được cả anh.

“Ồ ra là vậy à!” Tôi gõ lên cái đầu gối của A Thác, có vẻ vui vẻ, vẻn vẹn là một cái gật đầu.

“Đừng nói vậy anh thích mê cái máy ném bóng rổ. Em biết không? Chính là cái loại mà một phút ném bóng rổ thì mệt mỏi thì mệt thêm lần nữa vậy, thực sự là vui vẻ luôn.” A Thác bắt đầu nói chuyện, tôi cười nói theo anh một cách khó hiểu.

“Hi vọng em chỉ vì Tiểu Thanh công ty bách hóa rồi, nhưng kém lắm, vì vậy nghĩ gì khác nhé đừng nói không?” Tôi nói, thấy anh gật đầu chần chừ lúc có thể nói mà, A Thác thì cười nói chuyện với Tiểu Tài rồi.

“Tập luyện lúc không kém nữa thì vui thôi! Mọi người anh đừng chỉ cười nhún vai mà cười vào mặt, nhưng nhà A Thác nói vậy khéo có một cái máy, thật nên anh dành ra hai buổi tập nữa nên rút kinh nghiệm đi! Kể lại một phần của chính mình đi.” A Thác cười nói chuyện.

“A Th ng? L i là b n m i h ? Nhà anh ta sao l i có máy ném bóng r ?”
Tôi nhìn ng h , ã n lúc ra v r i.

“ a em i làm quen nhé! Siêu l i h i luôn!” A Thác h ng ph n n
b ng c m t.

M i phút sau, tôi phóng con SB m nh m , èo A Thác lao vào m t cu c
phiêu l u tình b n m i.

7

Bn bi t y, A Thác gi ng nh m t th i nam châm l n. Quái nhân l n
này anh hút c, là m t siêu cao th trò g p búp bê tên A Th ng.

M y ngày tr c, A Thác ch y n siêu th Gia L c Phúc⁽⁴⁾ phía B c Tân
Trúc mua , trông th y m t ng i lùn mi ng ng m thu c lá ng tr c máy
ném bóng r bên ngoài t ng m t, ch trong m t phút ng n ng i mà ném c
m t tr m n m m i i m, li n ngâ y c ng i ra.

“Ng i bình th ng ch dùng ánh m t t ý anh gi i th t”, tho i mái h n m t
chút thì nói lên thành t i ng anh gi i th t là cùng. Nh ng v m t này, A Thác là
chuyên gia tr t ng ray.

“G p c quái v t máy ném bóng nh v y, anh ng nhiên ph i n m b t
c h i h i han anh ta r i! Anh có ph i ngu âu, t t nhiên mu n bi t làm th
nào m i ném c nhi u i m th ! V y là anh li n i th ng t i h i th m, l i còn
nh anh ta d y anh n a. Xu ng ng h m!” A Thác sau tai tôi k l i quá
trình anh g p g v i A Th ng, làm tôi suýt ch t vì c i.

“Sau ó thì sao?” Tôi h i anh: “L nào sau ó anh ta d y anh luôn à?” Tôi
c i.

“L i còn không? Cu i cùng anh ta th y anh ng c quá, bèn a luôn v nhà
luy n thành tài, cho ph i phí t i n oan. “Ra kh i ng h m r ph i! Chính là
gian nhà tôn kia kìa.” A Thác l n t i ng nói.

Nhà c a A Th ng là m t gian nhà tôn xây trái phép, n m trong ngõ phía
tr c nhà hát k ch Kim B o B c Tân Trúc.

Tôi xe tr c gian nhà l p tôn, trông th y hai cái máy trò ch i c l n b
h ng bày bên ngoài d i ánh èn ng.

“A Th ng t nh ã nghi n các lo i máy trò ch i c l n, h i tr c t n r t
nhi u t i n các trung tâm gi i trí, có i u v sau h c khôn r i c ng ki m c

ít tí n, vì v y m i mua m t s máy h ng học v s a l i, r i t ch i nhà.” A Thác nói, cùng tôi b c vào c n nhà có cánh c a g khép h .

Bài trí trong gian nhà tôn không khác gì m t c n nhà bình th ng, hai ng n èn b ng nh a bày trên bàn th , xô pha màu en b n th u, con cóc ng m tí n t trên nóc tí vi, nh ng t m rềm phía sau bàn th v a m ra, lí n trông th y m t cái máy ném bóng r c k , cùng m t máy g p búp bê.

A Th ng trông kho ng ngoài ba m i tu i, mình tr n l ra t ng l p m ch ng ch t, u tóc bù xù.

Anh ta ng m m t i u thu c, ng i tr c máy trò ch i bên c nh máy ném bóng r ch i trò i kháng, ngo nh u l i nhìn chúng tôi m t cái, g t u ra hi u.

“Chi n binh ng ph ⁽⁵⁾, gi g n nh không còn th y âu n a r i. A Th ng ã ch i n trình dùng ngón chân c ng có th ánh ra cú m Sao B ng.” A Thác gi i thi u v i tôi tên trò A Th ng ang ch i.

“ m.” Tôi áp l i, c i v i A Th ng.

“B n gái? Không hút thu c n a nhé.” A Th ng d p t t thu c, ch vào máy bán hàng t ng kê sát t ng, nói: “T ra mà n, không m t tí n âu, d ng ng i.”

Tôi nhìn cái máy bán hàng t ng, thì ra A Th ng vác c m t cái máy bán hàng t ng h ng v , c ng s a l i, thay i máy móc, sau ó bi n nó thành t l nh kiêm ch n bát.

Xem ch ng, ây úng là m t con ng i thú v .

Sau t m kính th y tinh có m y lo i u ng, và các lo i bánh quy, ch là th t s p x p r t b a bãi, n u n b n thích phía sau thì không th nào n m t l n mà c.

“Cô y là b n em thôi, tên là Lý T Hu nh, T trong t ni m, Hu nh trong hu nh h a trùng, n ch i máy ném bóng r !” A Thác v vào nút n trên cái máy bán hàng t ng, m t lon Pepsi và m t lon Sprite r i ra.

“Ch i trò này ch ng có bí quy t gì c , ch i lâu r i t nhiên gi i thôi, t mình ch i nhé? Máy g p búp bê c ng có th t b t mà ch i, có i u g p c r i không c mang i âu nhé, ha ha!” A Th ng nheo m t c i khùng kh c, mi ng v n ng m i u thu c cong queo ã d p t t kia.

“V y em c m n nhé.” Tôi c ng không làm khách, i t i tr c máy ném bóng r , n nút b t u.

C a ị ng b t m , m y qu ị bóng r ị l n x u ị ng, t ị h ị h ị ng b t ị u n ị m, n h ị ng ị ng cong hai tay t ị h ị ném ra không ph ị i cao quá thì th ị p quá, còn có qu ị p th ị ng vào t ị m ch ị n b ị ng nh ị a trong, b t ị vào ng ị i A Th ị c ị ng c ị nh, m t ph ị t trôi qua, t ị h ị c ị có hai m ị i ị m, m t con s ị ị áng x u ị h .

T ị h ị ị n m ị h ị l m, l ị ch ị i thêm l ị n n ị a, l ị n này vì t ị tay mà th ị t l ị u ị x u ị ng còn có m ị i sáu ị i m.

“Em c ị ch ị i t ị t , không ai ị u ị em ị ầu mà. Anh t ị p g p b ị p b ị e ị ầu.” A Th ị c ị giúp t ị h ị m ị lon Sprite, ị i v ị phía cái máy g p b ị p b ị e c m l y tay n m.

“Không, em xem anh ch ị i tr ị c.” T ị h ị c m l y lon ị u ị ng, t ị m ị xem A Th ị c ị b ị u ị di ị n.

Trong máy g p b ị p b ị e c a A Th ị ng có r t nh ị u m ị n ị ch ị i c l n l n nh , còn có c ị bao cao su, h p k o, ị ng h ị eo tay... b t c ị th ị nào có th ị xu t h ị n trong m t cái máy g p b ị p b ị e, th ị y ị u có c ị .

A Th ị c ị nói, tho t ị u A Th ị ng toàn ị n c a hàng “m ị i ị ng” h ị c t ị m t p h ị a mua ít ị v t p luy n, sau khi luy n ị n m c xu t th ị n nh ị p h ị a r ị i, l ị n ị ra bên ngoài g p vài m ị n hay h ị v b ị ầu trong ó.

“B t ị u t ị b ị p b ị e v ị i ị ng ị n nh ị t ị i nh ? Th ị này hình nh ị t ị ng ị i d .” T ị h ị ch ị vào m t con Doraemon ị ph ị i màu lo n x ị ng u.

Nh ị ng tay A Th ị c ị r t v ị ng v , không ch ị không g p ị c con Doraemon y, mà liên t ị p th ị m ị i m y l n ị u không g p ị c th ị nào, t ị h ị c ị ng th ị m y l n, l n l ị h ị nh ị t n may m ị c ị c cái dây eo ị ng h , ị ầu treo l l ị ng trên không trung nh ị ng c u ị cùng v n b ị ung ị a r ị x u ị ng, v ị c s p th ị h ị l ị h ị ng.

“T ị p t c ị nhìn hai ị a g p t ị i nay anh s ị g p ị á c m ị ng m t, tránh ra, ị anh cho hai ị a b ị t th ị nào g ị là B ị già máy g p b ị p b ị e.” A Th ị ng xoa xoa cái b ị ng m , nét m t l ị v ị chán n n k ị u “v n ph ị i ị anh ị ầu ra tay m ị i xong”.

“B ị già, em mu ị n con h ị u cao c ị kia k ị a.” T ị h ị ch ị vào con h ị u cao c ị ch ị i, ch ị kh ị u c ị ị b c ra, l c b ị ng bên trong.

“ ị n ị ng ị n.” A Th ị ng ng ị p m t cái, c n ị i u khi ị n và th ị t m ị trên b ị ng cùng lúc kêu lên l ị ch b ị ch.

Ng ị p xong, con h ị u cao c ị ị r ị i vào trong l ị .

“Siêu quá! Có k ị x o g ị không v ị y?” M t t ị h ị sáng b ị ng lên.

“K x o? G p búp bê ph i nh vào thiên t , th n a là s m nh.” A Th ị ng nheo m t l i, v ậ n v ậ l p m k d trên b ị ng: “Th u tiên m t ị ng ị g p c trong ị, s quy t nh cu c ị c a ị ng ị ó. Cu c ị em, s ị g ị ng nh con h u cao c này v y, có cái c r t dài.” Tôi há h c m ị ng, ị ng ị này ph ị g ị là B ị gi ị nói nh m m ị ị ng.

“Cu c ị em có cái c r t dài là th nào?” Tôi th c m c.

“M t ị ng ị ph ị t n bao nhiêu th ị gian m ị hi u c ý ị ng a cu c ị i mình ch ? ị ng n ị n ị ng c ô bé con !” A Th ị ng nhìn A Th ị c, nói: “C ó c n bao cao su không? ị nh g p cho c u.”

“Thôi ị. H ị ng h cu c ị em là m t cái bao cao su, u em ã b t u nh c r i.” A Th ị c l c u, làm ra v ậ u n.

“C ó lý, c ô bé con, ị theo c u này s có t ị ng lai y.” A Th ị ng nhìn tôi, tr m ị ng ị suy t a con h u cao c b b c c t ị m b ị ng cho tôi.

“Anh ch ị ng nói là ph ị cho vào l ị sao?” Tôi ị ng n ị ng ị nhìn con h u cao c b m u s ị t.

“Cu c ị em thì có th phá l cho em mang v .” A Th ị ng nói, b d ị ng nh th ị ang l ị ng thay tôi v y.

“ m, ó là anh g p y ch ! Cu c ị em, em ph ị t g p!” Tôi huých m ị ng y A Th ị ng tránh ra, b con h u cao c vào l ị ng k ị nh, k ị ch ho t l ị c n ị u khi n.

Tuy r ị ng không tin l ị A Th ị ng, nh ị ng tôi v n nh m vào th ị r ị ng có v t nh t b ị n trong... chi c ị ng h mà suýt chút n a tôi g p c lúc n ị y; cu c ị i tôi chính là m t chi c ị ng h eo tay, ít nh t có th ị g ị i thích thành tôi là ị ng ị ị ng ị g ị .

Nh ị ng khi cái c n g p b ị ng kim l ị v n ang l ị ng kh ị ng ị g ị a ch ị ng không, tôi ch t h t h ị m t cái, b t c n ị è vào nút b m.

C n g p th x u ị ng, không h ch n ch qu p l y con h u cao c tôi v a ném tr l ị, ch ị ng nh ị ng th , còn m t phát n l ị n.

B n h ị i tôi ph n ị ng th nào à? Tôi ngay l p t c kêu ré lên nh ị r ị ng th y ma hi n h ị nh!

“Cu c ị i mà.” A Th ị ng v ậ vai tôi, nói: “Cho dù th nào c ị ng ph ị th ch p nh n nó.”

“Ít nh t không ph i là ôi t t kia.” A Thác an i tôi, ch tay vào m t ôi t t màu xanh lá cây trông ch ng th h p v i b t c ôi giày nào.

Sau y, A Thác th li n m t ti ng ị ng h , r t cu c c ng l c l o g p c cu c i anh lên.

Chính là ôi t t màu xanh lá cây kia, qu nhiên không th nói ch c i u gì c.

“Thì ra là m t ôi t t.”

A Thác r i vào tr m t , nh ng c ng không r n ánh p cái máy g p búp bê.

Trong m t ti ng ị ng h ó, tôi ị ng d y luy n t p ném bóng r , tuy tay nh c mu n ch t, nh ng i m s b n m i sáu khi n tôi d ị ng d ị ng c ý, ch kém chút n a là v t qua c ng ị ng c a “ch i thêm m t l n m i n phí” r i, tôi c ị ng d n d n n m b t c góc ném bóng sao cho trúng vào r .

“Có mu n ch i Chi n binh ị ng ph không? Ng ị c g i là Th n Chi n binh ị ng ph nh anh ây có th d y em bí m t c a cú m Sao B ị ng liên hoàn. C ch c ch c ch, c ch c ch c ch, i th v a m i bò d y ã b m móc bay lên, m b o không có chút kh n ị ng ph n òn nào.” A Th ị ng th i kèn khen l y, ngón gi a, ngón tr , ngón cái bàn tay ph i ch m l i thành hình m i dùi, liên ti p gõ nhanh trên m t bàn. Tôi bi t ó là k x o ánh ra tuy t k m t cách chu n xác nh t.

“ l n sau nhé, nh ng mà em r t tò mò, t i sao anh l i mua m y cái máy trò ch i này v nhà s a l i th ? C t l nh c ng không mua, mà mua luôn máy bán hàng t ị ng v thay th ?” Tôi h i, do lầy thói quen c a A Thác, tôi tr nên r t tho i mái t nhiên khi v i nh ị ng quái nhân ki u này.

“Vui mà, v a ti t ki m ti n v a c th ị ng th c trò ch i, l i không ph i tranh giành v i ng i ta.” A Th ị ng c i khùng kh c.

Sau này tôi m i bi t A Th ị ng là k tài t h c ngành i n t , h i tr c v i không suy ngh giúp b n x u s a b ng m ch c a máy rút ti n t ị ng mà b giam m t m y n m, v a ra tù n m kia.

“Nh ng mà v n r t quái d .” Tôi nói, ngh ch ng m con h u cao c th m th ị ng trên tay.

“Còn có th cua gái n a.” Hai tay A Th ị ng véo véo ám th t béo trên b ị ng, làm ra v th n bí nói: “N u anh ném c m t tr m n m m i i m tr c m t m t cô gái, cô ta l i ch ng ngoan ngoãn theo anh v nhà sao? N u anh không ng ng g p h t con búp bê này n con búp bê khác tr c m t m t cô gái, cô ta

sao có thể không lao vào lòng anh chứ? Nếu cô ta thích thì Chi n binh
ng ph , sau khi theo anh về nhà thì phát hiện ra nhà anh vắng hay có một cái
máy, làm sao có thể ngăn mình lấy anh làm chủ cho c, ha ha, ha ha.”

“Làm gì có chuyện anh ném c m t tr m n m m i i m là cô ta liền theo
anh về nhà!” Tôi r t mu n c i, gã béo này quyết c coi th g i i xung quanh
n g i n quá.

“Có lý, vậy thì anh sẽ ném c hai tr m i m.” A Th ị ng kh t m i c i:
“Th ch ng ph i là quyết tay m t cái li n b t c luôn sao?”

Tôi th dài m t ti ng, úng lúc y, v a v n trông th y A Thác g p ôi t t
màu xanh lá cây lên.

“Còn anh? Liệu u tiên anh g p c cái gì?” Tôi h i, r t mu n bi t suy
ngh k quái này c a anh ta t ầu mà ra.

“Sô cô la, c a Ferrero Rocher.” A Th ị ng nh ị ng lông mày lên, v m t r t
ph n kh i.

Th t quá thích h p v i anh ta.

Chú thích:

(1) Thu t nói b ng b ng.

(2) y là m t câu nói quen thu c c a Tr n Th y Bi n m i khi kinh t g p
khó kh n. Ngày nay ã tr thành m t chuy n c i chính tr ài Loan.

(3) T c Bát nhã tâm kinh hay còn g i là Bát nhã ba la m t a tâm kinh.

(4) Hay Canefour, t p oàn kinh t Pháp kinh doanh trên l nh v c siêu th ,
hi n là t p oàn siêu th l n th hai th g i, có chi nhánh t i 29 qu c gia và
vùng lãnh th .

(5) Street fighter, m t trong nh ng lo i game i kháng n i ti ng trên toàn th
g i v i cách chi n u tay ôi m t ch i m t, do h ị ng Capcom g i i thi u l n
u tiên vào tháng Tám n m 1987.